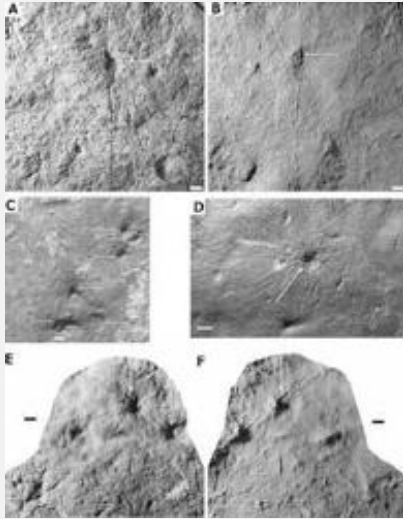

کشف فسیل جانور اسکلت‌دار

گروهی از دیرینه‌شناسان موفق به کشف قدیمی‌ترین حیوان اسکلت‌دار روی زمین به نام کروناکولینا آکولا شدند.

جام جم آنلاین: گروهی از دیرینه‌شناسان موفق به کشف قدیمی‌ترین حیوان اسکلت‌دار روی زمین به نام کروناکولینا آکولا شدند. این موجود حدود 550 تا 560 میلیون سال قدمت داشته و به دوره ادیاکاران از دوران زمین‌شناسی تعلق دارد. این دوره قبل از دوران انفجار حیات و تنوع بی‌شمار موجودات زنده روی زمین در دوره کامبرین بوده است.

این یافته‌ها بینش جدیدی در مورد تکامل حیات خصوصا حیات اولیه روی سیاره زمین، چرایی انقراض جانوران و چگونگی عکس‌العمل جانداران به تغییرات محیط را به وجود می‌آورد.

همچنین این کشف به دانشمندان کمک می‌کند تا علائم حیات در هر نقطه از جهان را تشخیص دهند. دوره ادیاکاران به 630 تا 542 میلیون سال قبل باز می‌گردد.

دوره کامبرین هم به 542 تا 488 میلیون سال قبل باز می‌گردد. ماری دروسر استاد زمین‌شناسی دانشگاه کالیفرنیا می‌گوید: پیش از این تصور می‌شد که تمامی حیوانات قبل از دوره کامبرین نرم‌تن بوده و هیچ بخش سختی در بدنشان وجود نداشته است، اما اکنون شاهد جانور اسکلت‌داری هستیم که پیش از کامبرین می‌زیسته و از این رو قدیمی‌ترین جانور اسکلت‌دار روی زمین محسوب می‌شود. کروناکولینا در فسیلی که حدود دو سانتی‌متر عمق دارد، کشف شده است. با توجه به این که سنگ‌ها و صخره‌ها در طول زمان روی هم فشرده شده‌اند، پیش‌بینی می‌شود که طول این جانور بین سه تا پنج سانتی‌متر بوده است.

با کشف این فسیل معلوم شد آغاز استخوان‌بندی و شکل‌گیری اسکلت در دوران کامبرین آنچنان که پیش از این تصور می‌شد، تصادفی نبوده و حیوانات دوره ادیاکاران بخشی از دودمان تکاملی جانوران امروزی هستند.

سرنوشت اولین حیوانات دوره ادیاکاران موضوعی است که بحث زیادی را می‌طلبد و بسیاری معتقدند که تمامی گونه‌های مربوط به این دوره پیش از کامبرین منقرض شده‌اند، اما کشف جدید نشان می‌دهد که این موضوع چندان درست به نظر نمی‌رسد.

پژوهشگران معتقدند کروناکولینا آکولا در بستر دریا می‌زیسته و به شکل انگشتانه (حلقه فلزی کوتاه) بوده که حداقل چهار شاخک 20 تا 40 سانتی‌متری به بدن او متصل بوده است. این حیوان توسط همین شاخک‌ها خود را سرپا نگه می‌داشته است.

به علاوه محققان بر این باورند که آکولا غذا را به همان شیوه اسفنج‌ها می‌بلعیده و قادر به جابه‌جا شدن در بستر دریا نبوده است. چگونگی تولید مثل و تکثیر این جانور هنوز به شکل یک راز باقی مانده است.

کروناکولینا آکولا به معنای تپه حلقوی کوچک سوزندار است. این نام توصیف کاملی از مورفولوژی فسیل جانور بوده و دو مولفه آن را در برمی‌گیرد: اول بدن کوتاه مخروطی شکل که در فسیل به شکل گودال به نظر می‌رسد و دوم شاخک‌های دراز و شکننده که در فسیل به شکل شیارهای نازک نمایان است.

پروفسور دروسر و همکارانش صدها فسیل از این‌گونه را در یکجا پیدا کرده‌اند و به نظر می‌رسد کروناکولینا آکولا موجودی معاشرتی بوده که به صورت دسته‌جمعی زندگی می‌کرده‌اند.

به دلیل این که استخوان‌ها و اسکلت‌بندی کمک زیادی به جانوران در مقابل شکارچیان می‌کند، دانشمندان اغلب وجود اسکلت بندی در جانوران را با وجود شکارچیان در همان دوران مرتبط می‌دانند، اما کروناکولینا آکولا از اسکلتش برای ایستادن استفاده می‌کرده و در

دوران ادیاکاران شکارچی وجود نداشته است.

physorg - مترجم: آتنا حسن آبادی